

Opdracht en hemelvaart

Thema: Hemelvaart en Pinksteren
Mattheüs 28: 16-20 en Markus 16: 15-20

a. De opdracht aan de discipelen (Matth. 28: 16-20)

UITLEG VAN DE TEKST

Na de opstanding van de Heere Jezus gaan de elf discipelen naar Galilea. Deze opdracht hebben de engel (vers 7) en de Opgestane Zelf (vers 10) hun via de vrouwen gegeven. Maar ook al vlak voor Zijn gevangenneming had de Heere Jezus al aan Zijn discipelen geboden om daar na Zijn opstanding samen te komen. (Matth. 26: 32). Daar zullen ze Hem zien. Ze gaan naar de berg 'waar Jezus hen bescheiden had'. Dat betekent: daarheen had de Heere Jezus hen ontboden. We weten niet welke berg dat geweest is.

Als de discipelen de Heere Jezus daar zien, vallen ze voor Hem neer, zoals er letterlijk staat. Ze knielen in aanbidding voor Hem. Diepe eerbied vervult hun hart. Hij is hun opgestane Meester. Daarvan is niet iedereen meteen overtuigd. We lezen aan het slot van vers 17: 'Doch sommigen twijfelden.' Sommige discipelen twijfelen of Hij wel werkelijk hun opgestane Heere is. Mogelijk had deze twijfel ook te maken met het feit dat Jezus hen van een zekere afstand tegemoet komt. In vers 18 lezen we immers dat Hij bij hen komt. Ook door tot hen te spreken, neemt Hij de twijfel weg.

Tot Zijn in aanbidding neerliggende discipelen zegt de Heere Jezus: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.' Het klinkt als een triomf, als een vertroostende verzekering. We kunnen opzien naar mensen die macht hebben. Maar de Heere Jezus heeft alle macht, niet alleen op de aarde, maar ook in de hemel. In deze woorden klinkt heel duidelijk

door dat Hij de Messias is, Die komen zou, de beloofde Koning, de Zoon des mensen uit Daniël 7. In Dan. 7: 14 lezen we immers: 'En Hem werd gegeven heerschappij en eer en het Koninkrijk, dat Hem alle volkeren, natiën en tongen eren zouden; Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet vergaan zal en Zijn Koninkrijk zal niet verdorven worden.' Het is alsof de Heere Jezus hier zegt: heden is deze Schrift in uw oren vervuld.

Christus heeft alle macht van de Vader ontvangen! De ontvangst daarvan staat in nauw verband met de gehoorzaamheid, waarmee Hij de weg van het kruis was gegaan. Ook vroeger had Christus reeds als Zoon des mensen macht, maar deze bleef aan velerlei beperking en verberging onderhevig, vanwege de vernedering waaraan Hij onderworpen was. Maar nu Hij is opgestaan, worden Zijn aanspraken op alle macht gerealiseerd. Bij Zijn hemelvaart krijgt Hij Zijn plaats aan de rechterhand der kracht Gods. Daarbij reikt Zijn heerschappij zowel tot de hemel als tot de aarde.

Na deze bemoedigende woorden ontvangen de discipelen in vers 19 een opdracht: 'Gaat dan heen, onderwijst al de volken.' Ze worden uitgezonden. Op gezag van hun Koning moeten ze Zijn Naam gaan uitdragen. Door onderwijs moeten heidenen, vreemd van God en Zijn verbond, bekendgemaakt worden met de heilsdaden van Christus om hen tot kennis en inzicht te brengen van Gods weg om zondaren zalig te maken. Het woord onderwijzen kan worden vertaald met: tot discipelen maken.

De Heere Jezus beveelt hen nog meer: 'Dezelve dopende in de Naam des Vaders en des Zoons en des

Heiligen Geestes.' De discipelen moeten de wereld ingaan en hen die ook een volgeling van Christus worden, dopen. Evenals Mark. 16: 16 is dit geen bewijstekst voor de volwassendoop. Dit is een zedingsbevel. Want als er mensen tot bekering komen dan wordt het hele gezin gedoopt, daarbij ook de kinderen. Uit deze woorden blijkt dat de Heere Jezus Zelf de doop heeft ingesteld als teken van het verbond. Het teken van de besnijdenis was niet meer nodig. Het bloed had gevloeid op de kruisheuvel Golgotha.

De Heere Jezus zegt tot slot in Zijn bevel: 'Lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.' De discipelen of apostelen krijgen de opdracht de gedoopten te leren onderhouden alles (en niet slechts een gedeelte!) wat Christus hun geboden heeft. Ze mogen niets achterhouden.

De evangelist Mattheüs zegt in vers 20 hoe de Heere Jezus vlak voor Zijn hemelvaart een troostvolle belofte uitspreekt: 'En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen.' Christus is werkelijk heengegaan, maar Hij is ook gebleven. Naar Zijn menselijke natuur is Hij niet meer op de aarde; maar naar Zijn Godheid, majesteit, genade en Geest wijkt Hij nimmermeer van ons (vraag en antw. 47 van de Heidelbergse Catechismus). Dat is mogelijk omdat Christus waarachtig mens is en waarachtig God. Zijn menselijke natuur is niet meer op de aarde. Met Zijn menselijke ziel en Zijn menselijk lichaam is Hij naar de hemel opgevaren. Maar naar Zijn Godheid is Hij nog wel op aarde, want naar Zijn Godheid is Hij alomtegenwoordig. Met de woorden 'tot aan de voleinding der wereld' bedoelt Hij de periode vanaf Zijn opstanding tot aan het einde van de tegenwoordige wereld bij Zijn wederkomst. Want Hij komt terug. Zoals ze Hem naar de wereld hebben zien heenvaren, zo zal Hij terugkomen, zeiden de engelen tegen de discipelen. De belofte wordt afgesloten met 'Amen': het zal waar en zeker zijn.

TER OVERWEGING

Dat sommige discipelen twijfelen of Hij werkelijk hun opgestane Heere is, is wel enigszins te begrijpen. Deze reactie geeft aan hoe wonderlijk en onbegrijpelijk alles voor hen is. Het geeft ook eerlijk aan dat er in het hart van Gods kinderen twijfel kan zijn. Calvijn zegt dat bij het vuur van het geloof ook altijd de rook van de twijfel is.

Wat een bemoedigend woord vernemen de discipelen uit de mond van hun opgestane Heere: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.' Wat hadden ze dit woord ook nodig. Want straks zullen zij het evangelie moeten verkondigen. Dan zullen ze bemerken dat de boodschap niet altijd in dank

wordt afgenomen. Zij zullen geweldige tegenkrachten op hun zendingsreizen ontmoeten. Machten die het goede zaad van het evangelie zullen tegenstaan. De macht van satan zal groot zijn. Maar de macht van de opgestane Heere is groter dan de macht van de duivel. Wat is het ook een bemoedigend woord voor allen die met geweldige machten in eigen hart en leven worstelen. Wat kan de macht van satan groot zijn in het leven, ook in het jonge leven. Wat kan hij een macht hebben over iemand. Wat kan hij een mens in de zonde houden. Maar wat wij niet kunnen, kan Hij! Waar wij nooit of te nimmer bij machte zijn, daartoe heeft Hij het vermogen. Hij heeft alle macht.

Degenen tijdens het onderwijs van de discipelen tot geloof komen, moeten gedoopt worden. Leg de rijke betekenis van de doop maar aan de kinderen uit. Wat een voorrecht als je naam verbonden mag worden of zijn met de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Tegelijkertijd is dat een grote verantwoordelijkheid, want je bent voor het leven getekend. De Heere komt er op terug. Wat heb je met die beloften gedaan? Ben je ermee gekomen aan de voeten van de Belover om te smeken of die beloften vervuld mogen worden?

b. De hemelvaart van Christus (Mark. 16: 15-20)

UITLEG VAN DE TEKST

In vers 15 klinkt in andere bewoordingen dezelfde opdracht als uit Matth. 28: 19. Het evangelie moet aan alle creaturen (schepselen of mensen) gepredikt worden. Wie tot geloof komt, moet gedoopt worden en zal zalig worden. Maar wie niet gelooft, zal verdoemd worden. Niet de doop zal doorslaggevend zijn, maar het geloof in de Heere Jezus Christus.

Niet allen aan wie het evangelie gepredikt zal worden, zullen het ook geloven. 'Het Woord der prediking deed hen geen nut, omdat het met het geloof niet gemengd was.'

In vers 17 zegt de Heere Jezus tegen Zijn discipelen dat aan sommige gelovigen de gave gegeven wordt om wonderen te verrichten: in Zijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen en ze zullen spreken met nieuwe tongen (in talen die ze niet geleerd hebben).

In vers 18 worden nog drie tekenen genoemd. Als ze door een giftige slang gebeten worden, zullen ze niet sterven. Het (onwetend) drinken van vergif zal hen niet schaden. Ze zullen door handoplegging zieken kunnen genezen. Als deze tekenen dienen als een bevestiging van het Woord van God.

Als de Heere Jezus dit alles tot hen gezegd heeft, wordt Hij opgenomen in de hemel om te zitten aan de rechterhand van God (zie Heidelbergse Catechismus, vraag en antw. 50).

Vers 20 vermeldt hoe de discipelen na de hemelvaart de opdracht van hun Meester gehoorzamen en uitgaan om het evangelie overal te prediken. Ze doen dat niet op eigen kracht, maar de Heere werkt mee en bevestigt het Woord dat ze brengen door tekenen die daarop volgen.

TER OVERWEGING

De wonderen die verricht kunnen worden, zijn bedoeld voor de tijd waarin het evangelie voor het eerst in de wereld wordt verkondigd. Uit de kerkgeschiedenis weten we dat als de waarheid van het evangelie voldoende is bevestigd, deze wonderen ophouden. In gebieden waar heden ten dage het Woord voor het eerst wordt verkondigd, kan dit ook nog wel eens met bijzondere tekenen gepaard gaan.

Nodig is dat de Heere ook vandaag, als er verteld mag worden op de zondagsschool, meewerkt. Dan gebeuren er evenals toen wonderen van geloof en bekering.

GELOFSLEER

In de uitleg wordt al verwezen naar zondag 18 van de Heidelbergse Catechismus waar het gaat over de hemelvaart van Christus. Voor de ogen van Zijn jongeren wordt Hij van de aarde ten hemel opgeheven. Christus is daar voor het aangezicht van Zijn Vader onze Voorspreker of Voorbidder. Hij is als het Hoofd boven en dat de garantiebewijs ('een zeker pand') dat Hij Zijn lidmaten ook tot Zich nemen zal. Als derde nut van Zijn hemelvaart wordt genoemd dat Hij ons Zijn Geest tot een tegenspanning zendt, 'door Wiens kracht wij zoeken wat daarboven is, waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods, en niet wat op de aarde is.'

In artikel 26 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis gaat het over de enige voorbeding van Christus aan de rechterhand van Zijn Vader.

